

**UCHWAŁA NR LI/347/23
RADY GMINY BARTNICZKA**

z dnia 27 grudnia 2023 r.

w sprawie zapłaty podatków i opłat stanowiących dochody budżetu Gminy Bartniczka za pomocą innego instrumentu płatniczego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2023 r. z późn. zm.) oraz art. 61a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), Rada Gminy Bartniczka uchwala, co następuje:

§ 1. Dopuszcza się zapłatę podatków i opłat stanowiących dochody budżetu Gminy Bartniczka za pomocą innego instrumentu płatniczego, w tym instrumentu, na którym przechowywany jest pieniądz elektroniczny – terminal płatniczy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Bartniczka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego z mocą od 1 stycznia 2021 r.

Przewodniczący Rady Gminy

Leszek Walczak

Uzasadnienie

Niniejszy projekt uchwały przedkładany jest w związku z zainstalowaniem terminali do obsługi kart płatniczych.

Zgodnie z treścią art. 61a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383) Rada Gminy wydaje w przedmiotowym zakresie uchwałę.

Przyjmowanie zapłaty z użyciem w/w formy przyczynia się do zwiększenia wygody klientów, sprawniejszej ich obsługi oraz usprawnienia pracy urzędu. Klienci gminy oraz gmina nie ponoszą opłat z tego tytułu.

W myśl art.4 ustawy z 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Na podstawie art. 5 ustawy z 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych ustawodawca zawarł niejako wyłom od ww. zasady, wskazując, że powyższe nie wyłącza możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Z wzajemnego stosunku art. 4 ust. 1 i art. 5 ustawy wynika, że zakaz z art. 4 ust. 1 nie ma charakteru bezwzględnego i w sytuacjach nadzwyczajnych można od niego odstąpić, stosując przy nadawaniu wstecznej mocy wspomniany art. 5. Jednak warunkiem koniecznym dla zastosowania tego uregulowania jest to, aby taka operacja nie sprzeciwiała się zasadom demokratycznego państwa prawnego.

Nadanie aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej sprowadza się do przypadku, gdy akt ten zawiera regulacje bardziej korzystne dla jego adresatów, co ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Dodatkowo wprowadzany akt polepsza sytuację prawną niektórych adresatów danej normy i nie pogarsza sytuacji prawnej pozostałych adresatów.

Większa część orzecznictwa i doktryny dopuszcza stosowanie art. 5 ww. ustawy do aktów prawa miejscowego i uznaje, że rada gminy może wprowadzić uchwałę z mocą wsteczną, gdy nie naruszy ona sfery wolności i uprawnień wszystkich podmiotów prawa, a przy tym zostanie uzasadniona potrzeba wydania takiej uchwały i działanie rady gminy można uznać za prawnie dozwolone i skuteczne. Takie stanowisko znajduje uzasadnienie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 lutego 2015 r., sygn. akt II FSK 155/13, który wskazał, że: „zakaz ustanawiania retroaktywnego prawa nie ma charakteru bezwzględnego, absolutnego i w sytuacjach nadzwyczajnych ustawodawca może od niego odstąpić”.

W przedmiotowej sprawie nastąpi polepszenie sytuacji prawnej niektórych adresatów wprowadzanych norm, przy jednoczesnym niepogorszeniu sytuacji innych adresatów, a jego wprowadzenie ureguje istniejący stan faktyczny i doprowadzi do prawidłowej regulacji w ww. zakresie.